Maandag, 8 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No 3845

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Drie As-aanvallen in Zuid-Tunis afgeslagen.

Chinezen doen krachtige tegenaanval in Yunnan-provincie.

Nog 2 Japanse torpedojagers in de grond geboord.

Russen veroveren Gzhatsk, Sytsjevka.

GEEN BLIJVENDE U.S.A.-BASES IN ZUIDAMERIKAANSE REPUBLIEKEN.

Sumner Welles, de Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris, ontkende op categorieke wijze, dat de Verenigde Staten enig plan zouden hebben om na de oorlog bases in andere Amerikaanse Republieken blijvend te bezetten. Hij zeide op een persconferentie, dat — voor wat betreft het Westelijk Halfrond — de Noordamerikaanse Regering geen stappen genomen heeft om blijvende bases te verkrijgen, die de souvereiniteit of de territoriale onschendbaarheid van enige der Amerikaanse Republieken zouden aantasten.

Welles maakte duidelijk, dat zijn verklaring slechts betrekking had op de Amerikaanse Republieken en niet bijvoorbeeld op bases in Brits West Indië (Washington, (AP) 6.3).

GOEBBELS GEEFT GROTE SCHADE IN BERLIJN TOE.

De Duitse radio zeide, dat Goebbels zich in een boodschap gericht heeft tot de inwoners van Berlijn. Hierin prees hij hun gedrag gedurende de laatste aanval van de Royal Airforce op Berlijn op 1 Maart. Goebbels gaf toe, dat de Britse luchtmacht „grote schade" veroorzaakte (Londen, (AP) 7.3).

GEEN AANVALLEN OP EUROPA IN DE NACHT VAN ZATERDAG.

Geallieerde gevechts-eskaders vlogen in de namiddag in Zondag over het Kanaal nadat de Royal Airforce des nachts op de grond was gebleven voor de eerste maal sedert 24 Maart toen men met een groot lucht-offensief op de as begon. Men gelooft, dat het ongunstige weer hiervan de oorzaak was. Kort nadat Geallieerde gevechtsvliegtuigen des namiddags in de richting van het vasteland vlogen werd afweervuur te Folkestone gehoord uit de richting van Calais. Naar vermeld wordt, werden 2 Duitse aanvallers neergeschoten nadat zij vroeg in de namiddag een stad aan de Engelse Zuidkust hadden gebombardeerd (Londen, (AP) 7.3).

2 JAPANSE TORPEDOJAGERS TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse oorlogsschepen in de nacht van Vrijdag 2 Japanse torpedojagers tot zinken hebben gebracht.

Het gevecht vond plaats toen een lichte Japanse vlootmacht poogde een Noordamerikaans bombardement op de vijandelijke installaties in het centrale gedeelte der Salomonseilanden te verhinderen (Washington, (AP) 6.3).

NADERE BIEZONDERHEDEN OVER HET VERNIETIGDE JAPANSE CONVOOI.

Wat Japan zegt.

Radio-Tokio deelde mede, dat volgens een communiqué van het Keizerlijke Hoofdkwartier de Japanners 2 torpedojagers en 5 transportschepen in het gebied van de Salomonseilanden en Nieuw Guinea verloren hebben tussen 16 Februari en 5 Maart. Het was de eerste referte naar de verliezen in dit oorlogsgebied sedert het Hoofdkwartier van MacArthur de vorige week bekend maakte, dat Geallieerde vliegers een geheel convooi van 10 oorlogsschepen en 12 transportschepen op weg naar Nieuw Guinea opruimden. Ongeveer 15.000 Japanse soldaten kwamen hierbij om en 102 vijandelijke vliegtuigen werden buiten gevecht gesteld tegen een Geallieerd verlies van 1 bommenwerper en 3 gevechtsvliegtuigen. Het Japanse communiqué maakte geen melding van het verlies aan mensenlevens aan boord van de transportschepen en gaf slechts het verlies van 7 vliegtuigen toe in de bovengenoemde periode. Deze vliegtuigen zouden dan „op vijandelijke objecten zijn gedoken of niet naar hun bases zijn teruggekeerd" (New York, (AP) 8.3).

Wat de Australische Premier zegt.

Premier Curtin zeide bij het aanbieden van een Australische vlag aan de Noordamerikaanse troepen, dat de noodzaak om nog een oorwoden-oorlog te voeren is verwijderd door de grote overwinning op de Bismarck Zee. Hierbij — zo zeide Curtin — vernietigden Geallieerde vliegtuigen 3 Japanse kruisers, 7 torpedojagers en 12 transportschepen (Melbourne, (AP) 7.3).

Wat een ooggetuige zegt.

Het volgende ooggetuige-verslag over de luchtaanval van Woensdag op een Japans convooi aan de ingang van de Huon-golf werd voor de Associated Press geschreven door Kapitein W. S. Royalty. Kapitein Royalty was navigator in een Mitchell-bommenwerper, die een voltreffer plaatste op een transportschip. Toen hij het toneel verliet zag hij 5 schepen in brand staan, 3 Lichte Japanse kruisers, 7 torpedojagers en een dozijn transport- en vrachtschepen alsmede 102 vliegtuigen werden vernield in de slag, waarvan hij een phase meemaakte. Als volgt vertelt hij:

„In een vlucht van B-25's hadden wij om 8.30 uur verschillende berichten vernomen over de samenstelling van het convooi. Natuurlijk was elkeen een weinig zenuwachtig in afwachting van wat komen zou.

Wij wisten van vroegere ervaringen, dat er 0-jagers zouden zijn om de schepen te beschermen. Maar ook wisten wij, dat wij enkele P-38's ter dekking boven ons zouden krijgen. Gezien de wijze waarop deze P-38's zich de laatste twee of drie maanden hadden gedragen, voelden wij, dat wij betrekkelijk veilig zouden zijn tegen de 0-jagers.

Onze vliegtuigen vormden de eerste vlucht, die aankwam op de plaats van het afgesproken rendezvous. Hier bevonden wij ons op enige afstand der laatst gemelde positie van het convooi ten Zuiden van Finschhafen. Wij cirkelden rond en wachtten op de rest der vliegtuigen voor het doen van een gecoördineerde aanval.

Terwijl wij de eerste cirkel trokken zagen wij over de bergen een haast ongelofelijk aantal vliegtuigen komen. Enkele B-17's kwamen iets boven ons in formatie. Onder ons bevonden zich drie afzonderlijke vluchten van B-25's die reeds in formatie waren en begonnen rond te vliegen. Beneden was er ook een groot aantal Beaufighters, A-20's en P-40's. Enkele duizenden voeten boven ons telde ik P-38's in verscheidene formaties.

Het was de meest samengetrokken vlucht van vliegtuigen, die wie van ons dan ook ooit gezien had. Nadat wij tweemaal hadden rondgevlogen zetten alle vliegtuigen ineens koers naar het convooi. Onze vlucht volgde op twee vluchten van drie B-17's elk. Ongeveer 50 kilometer voor ons uit zagen wij enkele schepen van het convooi. Het dichtste bij ons — naar gelang wij steeds naderbij kwamen — schenen 2 kruisers en 3 torpedojagers te zijn. Deze schepen voerden allerlei manoeuvres uit en lieten lange schuimsporen achter. Ik telde 6 transport- en vrachtschepen aan de andere zijde van deze oorlogsschepen en op zijn minst nog 2 oorlogsschepen verderop.

De oorlogsschepen bewogen zich snel voort, doch de vrachtschepen schenen haast stil te staan.

Wij kwamen aanzetten achter de B-17's, die reeds evenwijdig aan de lijn van oorlogsschepen vlogen. De meest nabije kruiser gaf drie salvo's op ons af met al zijn kanonnen. Het leek alsof het gehele schip in lichterlaaie kwam te staan. Toen wij tegenover dit schip kwamen wendden de B-17's zich om boven het convooi te komen. Onze vlucht vloog nog een minuut of wat door en keerde toen eveneens. Terwijl wij keerden gaf de kruiser nog een salvo af en direct daarop trof een der bommen van de B-17's dat schip vlak in het midden. Reusachtige rookwolken stegen eruit op.

Ik had geen tijd het nog langer gade te slaan. Beneden mij zag ik een haast eindeloze stroom vliegtuigen elk schip in het convooi beschieten en bombarderen. Een B-25 plaatste een voltreffer op een groot transportschip en de gehele achtersteven blies op en brandde verwoed. Wij richtten ons op drie transportschepen en begonnen met de bombardementsloop. Ik zag toen 7 of 8 0-jagers recht vooruit op behoorlijke afstand. Haast tegelijk schoten P-38's op hen neer. Zij begonnen een flink gevecht, maar er gebeurden andere dingen, die de aandacht trokken. De foto's toonden later aan, dat wij een voltreffer plaatsten en enkele bijna-treffers. Toen wij keerden om naar huis terug te vliegen, zag ik op zijn minst 5 schepen roken en 3 daarvan stonden in vlammen. A-20's, Beaufighters, B-25's en B-17's bombardeerden en beschoten nog al de schepen, die ik kon zien." (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 7.3).

CHINESE TEGENAANVALLEN IN YUNNAN.

Het Centrale nieuwsagentschap deelde mede, dat de Japanse troepen op de Westelijke oever van de rivier de Salween begonnen zijn met een algemene terugtocht na te zijn onderworpen aan verwoede Chinese tegenaanvallen. „Vele strategische punten werden door de Chinezen heroverd", aldus het bericht.

Geen verdere biezonderheden werden verstrekt, doch een zegsman van het leger verklaarde onlangs, dat de Japanse stellingen aan de Westelijke oever van de Salween zich uitstrekten over een afstand van 55 kilometer ten Noorden van de brug aan de Birmaweg, die de Salween overspant. In het grensgebied tussen Yunnan en Birma voerden de Chinezen drie afzonderlijke operaties uit. Dit werd medegedeeld door het communiqué, dat ook zeide, dat hevige verliezen aan den vijand werden toegebracht in herhaalde aanvallen. In de Yunnan-provincie ondervond een vijandelijke colonne, die in Noordelijke richting aanviel van Tachupa uit, een hardnekkige Chinese weerstand. Deze zag geen kans verder voortgang te maken.

De Chinese strijdkrachten aan de Oostelijke oever van de rivier de Lungtsjwan meldden de herovering van Kiangtzuchen op 1 Maart. Het communiqué zeide, dat de resten der vijandelijke strijdkrachten vluchtten (Tsjungking, (AP) 8.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 7 Maart zetten onze troepen hun offensieve gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren.

Ten Westen en Noord-Westen van Gzhatsk ontwikkelden onze troepen hun offensief en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. Een afdeling ruimde in de gevechten om een bewoonde plaats twee compagnieën van de Duitse infanterie op en veroverde 5 kanonnen, 17 machinegeweren en ander oorlogsmateriaal. In een andere sector drongen onze troepen in de vijandelijke achterhoede door. Onder bedreiging van een omsingeling trokken de Duitsers zich toen wanordelijk terug. Ten Zuiden van Olenino veroverden onze troepen als resultaat van hevige gevechten 6 krachtig versterkte vijandelijke weerstandscentra. Zij vernielden 7 kanonnen, 13 mortieren en 26 machinegeweren. Meer dan 600 Hitlerieten werden gedood. Oorlogsmateriaal werd veroverd en gevangenen werden gemaakt.

Ten Westen van Rostov wisselden onze troepen mortierenvuur met den vijand. Ons artillerievuur vernietigde 10 blokhuizen en uitgravingen en ontwrichtte 4 kanonnen. Voorts werd een regiment van het vijandelijke voetvolk uiteengeslagen. De manschappen van een afdeling braken door in de vijandelijke loopgraven en sloegen een tegenaanval af, die door de Duitsers was ondernomen om de verloren stellingen te hernemen. Tengevolge van dit gevecht werden meer dan honderd Duitse officieren en manschappen gedood. 5 Duitse vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door afweervuur.

Ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad leverden onze eenheden gevechten tegen grote strijdkrachten van vijandelijke tanks en gemotoriseerde infanterie. In een sector wierpen de Duitsers gemotoriseerde infanterie in de strijd gesteund door 50 tanks. De manschappen van het Rode leger ruimden een Duits bataljon op en stelden 12 vijandelijke tanks buiten gevecht. De vijand werd gedwongen zich terug te trekken naar zijn oorspronkelijke stellingen.

Ten Westen van Svesk zetten onze troepen hun offensief voort en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. Een geïsoleerd Duits garnizoen, dat verzet bood, werd weggevaagd. In een sector gingen de Duitsers tot een tegenaanval over. De Russische soldaten sloegen de Duitsers af. Bij de achtervolging van hen werd een grote bewoonde plaats veroverd. 300 Vijandelijke doden werden op het slagveld gelaten. Oorlogsmateriaal werd veroverd en er werden gevangenen gemaakt" (Londen, (AP) 8.3).

Het nieuws van vandaag.

Generaal Montgomery's geharde krijgers van het 8e leger sloegen twee tot drie heftige aanvallen van Maarschalk Rommels tanks en voetvolk af ten Zuiden van de Marethlinie en brachten deze „zeer hevige verliezen" toe. Rommels aanval in het Zuiden kwam op Zaterdag en duurde gisteren voort. Maar de Britten, die iets dergelijks verwacht hadden, stonden schrap en ontvingen den vijand met een krachtig vuur. De Britse verliezen zelf zijn van geen betekenis, aldus meldde het Hoofdkwartier der Geallieerden in Noord-Afrika (blz. 2).

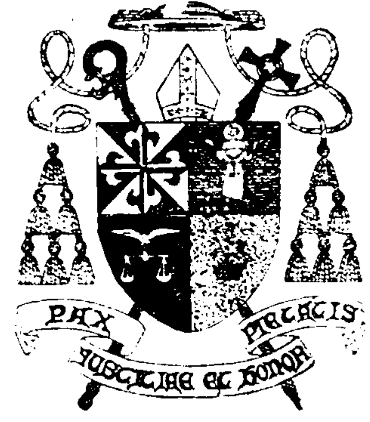
Het 1e leger der Britten in het Noorden van Tunis weerstaat alle vijandelijke aanvallen en won zelfs enige grond. De patrouilles der verderzijdse strijdkrachten zijn in verwoede gevechten gewikkeld. In Midden-Tunis consolideren de Geallieerden hun stellingen. Reeds hebben activiteiten plaats nabij de Faidpas. Vrijwel het gehele gebied, dat Rommel in deze sector wist te bezetten, is opnieuw in Geallieerde handen (blz. 3).

De Russen veroverden Gzhatsk op ongeveer 160 kilometer ten Westen van Moskou aan de spoorlijn naar Vyazma. Ook werd door het Rode leger, dat van Rzhev komt, de stad Sytsjevka veroverd op 48 kilometer ten Noorden van Vyazma. Ten Westen van Charkov duurt de Russische opmars voort. Meer naar het Zuiden zijn de gevechten enigszins geluwd (blz. 1).

De Raf heeft in de nacht van Zaterdag geen aanvallen gedaan op het Europese vasteland. Gisteren werden de kusten van het bezette gebied aan het Engelse Kanaal gebombardeerd. In de nacht verschenen ongeveer 25 vijandelijke vliegtuigen boven Engeland. Britse vliegtuigen verschenen boven Helgoland en waarschijnlijk ook boven Frankrijk (blz. 1).

In het Verre Oosten hebben de Chinezen in de provincie Yunnan een krachtige tegenaanval gedaan. De Japanners werden gedwongen ten Westen van de rivier de Salween tot een algemene terugtocht over te gaan. Bij de Salomonseilanden werden nog 2 Japanse torpedojagers tot zinken gebracht. U.S.A.-oorlogsschepen bombardeerden vijandelijke bases. Rangoen en andere doelwitten in Birma werden met succes aangevallen. In de rivier bij Rangoen werden 3 Japanse koopvaardijschepen tot zinken gebracht (blz. 3).

Gistermorgen is in alle katholieke kerken van onze eilanden de Vastenbrief van onzen kerkvoogd voorgelezen, een document waarin gewezen wordt op de zucht naar nieuwe orde, waarvoor offers gebracht worden zonder tal. Vruchteloos zullen deze offers zijn, indien de onveranderlijke wet Gods niet onvoorwaardelijk door de wereld wordt aanvaard. De toekomst van ons volk wordt allereerst verzekerd, aldus de Herderlijke Brief, door een gezond familieleven. Het aantal huwelijken is het afgelopen jaar met 25% toegenomen, doch „met diepe droefheid moeten Wij erkennen, dat niet alle huwelijken aan hun doel beantwoorden." Hoe groot de offerliefde ook is, in het huwelijk schiet zij vaak te kort en daardoor wordt de grondslag van een gezond nationaal leven ondermijnd. Met een dringend oproep tot gebed besluit deze Brief, welke hiernevens staat afgedrukt.

† Frater Petrus Innocentius Verriet

van de Orde der Predikheeren, door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel, Titulair Bisschop van Eleutherna en Apostolisch Vicaris van Curaçao, aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat Zaligheid in den Heer.

Dierbare Broeders en Zusters in Christus.

Men spreekt van een nieuwe orde, die komen moet, — van een nieuwen tijd en een nieuwe toekomst, die uit de branding van dezen tijd staan geboren te worden. Men zoekt nieuwe wegen en nieuwe methoden op velerlei gebied van het menschelijk leven en denken, — zoowel op staatkundig als maatschappelijk gebied.

Iedereen is ervan overtuigd, dat wat thans gebeurt, niet meer mag voorkomen; — dat een stortvloed van rampen, die de wereld van heden teisteren, — waarvan de omvang niet te overzien en het einde nog niet te voorzien is, voor de verdere toekomst der menschheid moet voorkomen worden. De wereld lijdt en strijdt, — zooals wellicht nooit tevoren. — voor een betere toekomst, waarin geluk, vrede en vrijheid voor iedereen, voor alle standen en alle volken gewaarborgd zijn.

Het ideaal, voor welks verwezenlijking Zijne Heiligheid de Paus Zijne kinderen, over geheel de wereld verspreid, voortdurend oproept om te bidden, — namelijk een rechtvaardige en bestendige vrede, — een vrede gegrondvest op de eeuwige beginselen van rechtvaardigheid en naastenliefde, moet werkelijkheid worden.

De offers, die thans van de menschheid gevraagd worden, — offers van menschenlevens, van persoonlijk en huiselijk geluk, — offers van verwoeste steden, dorpen en landerijen, — mogen niet tevergeefs gebracht worden. En zij zullen ook niet tevergeefs gebracht zijn, als iedereen, naar zijn bescheiden krachten en met de hem door God geschonken talenten meewerkt aan den opbouw van een nieuwe en schooner en gelukkiger toekomst.

In den strijd dezer dagen mag niemand neutraal blijven. Onze plichten tegenover God, tegenover ons Vaderland, en de menschheid, dwingen ons om partij te kiezen. Een van de voornaamste plichten van den waren christen is niet, — zich maar te beklagen over de verkeerde toestanden van zijn tijd, en maar in den treure te herhalen, dat de wereld van vandaag toch zoo slecht is. Neen, hij zal en moet trachten, door trouwe plichtbetrachting de slechte gevolgen van die verkeerde toestanden in eigen kring zooveel mogelijk te weren en weg te nemen.

Beminde Broeders en Zusters in Christus, — wij weten, dat Christus aan de wereld den vrede gebracht heeft, voor alle menschen van goeden wil, — maar alleen ook voor de menschen van goeden wil. Zoolang de mensch, het huisgezin, de maatschappij en de geheele volkengemeenschap afzijdig blijft van Christus, of onverschillig tegenover Hem staat, is er geen blijvende vrede mogelijk. Alleen een volledige terugkeer tot Christus, — tot de christelijke beginselen, de christelijke zedeleer, kan den vrede herstellen, en in lengte van jaren, voor de verdere toekomst der menschheid waarborgen.

Christus heeft gezegd: „Wie niet voor Mij is, is tegen Mij." En wie met Christus wil zijn, moet de geheele volheid der christelijke geloofs- en zedeleer aanvaarden.

Marchandeeren op een of ander punt is niet geoorloofd. Men heeft het wel geprobeerd, en probeert het nog elken dag. Het wordt luide van de daken verkondigd, dat de wetten van God en van de Kerk zich aan de veranderde tijdsomstandigheden moeten aanpassen. Wie daartoe niet bereid gevonden wordt, daartoe niet wil medewerken, maar de wetten van God en van Christus in al haar strengheid willen toepassen en beleven, wordt uitgekreten voor een achterling, voor iemand, die niet met zijn tijd meegaat en zijn tijd niet begrijpt. Alsof er één macht ter wereld bestaat, — hoe groot en uitgebreid ook, die het recht heeft de eeuwige en onveranderlijke wetten Gods te veranderen.

De levensomstandigheden mogen veranderen, en veranderen inderdaad. Wie erkent in het Curaçao van heden, met zijn modern verkeer, zijn moderne comforts, zijn moderne levensopvattingen en levenspraktijken, zijn jachtend leven, het goede, eenvoudige, kalme Curaçao van vroeger?

En toch gelden voor dezen tijd, zoo goed als voor vroeger, de eeuwige wetten Gods, waarop het persoonlijk leven van eenieder, het huiselijk leven, het leven in de maatschappij en de verhouding onder de volken gegrondvest zijn. Wat vroeger slecht was, is nu ook nog slecht. Wat toen goed was, is ook nu nog goed. Wat niet en nooit verandert, is de eeuwige Wet Gods.

Wie de woorden van de Pausen met aandacht weet te beluisteren, zal tot de overtuiging komen, dat juist de ondermijning van het gezag Gods, de verwaarloozing van Zijn wetten, als de grondoorzaak van de verschrikkelijke geestelijke en lichamelijke rampen, die de wereld teisteren, worden gebrandmerkt. Wie de hand uitsteekt naar de kroon van God, als Oppersten Wetgever, zal vroeg of laat de hand van Gods wraak gevoelen, werkt aan zijn eigen ongeluk en ondergang.

De wereld moet weer terug naar de onvoorwaardelijke aanvaarding en volledige beleving van de Wet Gods, — en dat op ieder terrein van het menschelijk leven. De Wet Gods, — door God in alle menschenharten gegrift, eens door God op den berg Sinaï, onder het geluid van donder en bliksem, afgekondigd, — door Onzen Goddelijken Zaligmaker Jezus Christus niet afgeschaft, maar vervolmaakt, — door de Katholieke Kerk alleen in al haar reinheid en ongereptheid bewaard, al de eeuwen door, ondanks vervolging en tegenstand, — deze Wet moet weer in vlammende letters geschreven staan boven ieders leven, — boven het huiselijk en maatschappelijk leven, — boven de verhouding van de volken onderling.

Eerst dan bestaat er kans op een betere toekomst, eerst dan zal er weer vrede heerschen. — de vrede van Christus in het Rijk van Christus. „Wie niet voor Mij is, is tegen Mij."

Beminde Broeders en Zusters in Christus, slaan wij een blik op het familieleven.

Gij weet het, verleden jaar hebben wij U in onzen Herderlijken Brief gesproken over de heiliging ervan, en de jeugdige echtgenooten en de toekomstige vaders en moeders van ons volk gewezen op den weg, die daartoe leidt. Wij vertrouwen, dat velen deze ernstige woorden ter harte genomen en hun familieleven ernaar hebben ingericht. Wie Uwer is er niet diep van overtuigd, dat alleen een gezond familieleven, — een familieleven volgens de heilige Wetten van God en van de Kerk, de toekomst van een volk verzekeren kan?

Curaçao is rijk aan kinderen. Gode zij dank. Wij danken God, dat de misdadige aanslag op het leven van het ongeboren kind, nog geen wortel geschoten heeft onder ons volk.

Ons volk kent nog het geluk van kinder-rijkdom, — de rijkdom van arme menschen, zooals eens een goede huisvader, die by dag in dag uit hard moest werken om zijn gezin te onderhouden, het uitdrukte. Ons volk schrikt niet terug voor de lasten van een groot gezin. Het weet, dat ieder kind, dat volgens de wetten der Christelijke zedeleer uit een echt Christelijk huwelijk, zooals door God ingesteld en door

Christus geheiligd en gezegend, geboren wordt, een geschenk van God is. Maar dan een geschenk waarvan eens door God strenge rekenschap zal gevraagd worden.

Want niet alleen, en niet op de eerste plaats, behoort het kind aan de ouders, maar aan God en aan de Kerk. God heeft het 't leven gegeven, — uit Zijn Vaderhand hebben de ouders het kind aangenomen. En door het H. Doopsel heeft de Kerk het gemaakt tot kind van God. Door de stem van het geweten, en door den mond van Zijn Kerk, spreekt God tot de ouders: „Neemt dit kind, en voedt het vor Mij op. Ik zal U loonen, of straffen, naar de mate dat gij U van uwen ouderplicht gekweten hebt."

De plicht der ouders om hun kinderen op te voeden, als kinderen van God en van de Kerk, is zoo heilig en gebiedend, dat niemand er zich aan onttrekken mag of kan, — op straffe van eenmaal de gerechte wraak van God op zich te laden.

Wij komen aanstonds hierop nog even terug.

Beminde Broeders en Zusters, het aantal huwelijken is jaarlijks stijgende. In het afgeloopen jaar is het zelfs met 25% vermeerderd. Een zeer aanmerkelijke stijging.

Dit wijst op een stijgende waardeering van het Christelijk huwelijk, — op een stijgend verlangen, om door een Christelijk, voor God en voor de Kerk en voor het geweten gesloten huwelijk, een gelukkige toekomst op te bouwen, — of door een voor God gesloten huwelijk een eind te maken aan een zondig leven en onwettige samenleving.

Met een zekere schaamte en met diepe droefheid moeten wij echter erkennen, dat niet alle huwelijken aan hun doel beantwoorden, — dat zij niet zelden op een mislukking uitloopen. Getuige het groeiend aantal echtscheidingen, of gevallen, dat men elkander gewoonweg in den steek laat.

De oorzaak van deze treurige verwording van het huwelijksleven, die zich onder ons volk meer en meer openbaart, moet gezocht worden in het feit, dat men niet zelden tot een huwelijk overgaat, zonder voldoende voorbereiding, — zonder elkander voldoende te kennen, — alleen maar uit een zeker verlangen om toch maar getrouwd te zijn. Ook speelt het gebrek aan offerliefde, aan onderlinge verdraagzaamheid, die zich heden ten dage, nu men er maar op uit is om zich alle gemakken van het leven te veroorloven, steeds meer openbaart, hierbij een groote rol. Egoisme, de groote kwaal van dezen tijd, is ook de oorzaak van veel ongelukkige huwelijken. — En dan het slechte voorbeeld van zoogenaamd hoogstaande menschen, voor wie het huwelijk allen schijn van heiligheid verloren heeft, en die het zelfs immoreel vinden, om twee menschen, die blijkbaar niet bij elkaar hooren, te verplichten bij elkander te blijven, — alleen omdat zij het voor God beloofd hebben. Alsof de genade van God, die toch aan ieder voor God gesloten huwelijk beloofd en verleend wordt niet meer in staat is om de kracht te geven tot alle offers en alle moeilijkheden te overwinnen.

Beminde Broeders en Zusters in Christus, hoeveel ongelukkige huwelijken zouden niet voorkomen kunnen worden, indien men zich beter op het huwelijk voorbereidde: — indien men zich van tevoren reeds, zooals Christus en Zijn Kerk het verlangen, door een diep godsdienstig leven, door een vurig gebed en het veelvuldig ontvangen van de Heilige Sacramenten van de hulp en den bijstand en den zegen van God verzekerde.

Hoe menig huwelijk zou niet in plaats van een bron van oneenigheid en twist en tweedracht, een bron van vrede en geluk zijn, als de jeugdige echtgenooten hun plichten tegenover elkander beter begrepen en nakwamen, — als zij elkanders fouten en gebreken beter verdroegen, en door onderlinge liefde zouden trachten deze te verbeteren.

Begint met uw huwelijksleven te heiligen, zooals wij U in onzen Brief van verleden jaar geleerd hebben, en uw leven zal gelukkig zijn. Met of tegen Christus, — vooral ook in het familieleven. Met Christus zal er vrede en geluk zijn. Zonder Christus is geen ware vrede mogelijk.

Beminde Broeders en Zusters in Christus. Het zijn ernstige tijden, die wij beleven. En toch hoe weinigen zijn er, die van den ernst van den tijd doordrongen zijn. Men klaagt en zucht over de slechtheid der wereld. Wat doet men om in eigen kring, in eigen leven tegen de slechtheid der wereld op te roeien en daaraan het hoofd te bieden?

Neemt onze jongelui, onze jongens en meisjes. Zij meenen zich alles te mogen permitteeren. — en dit zonder eenig gewetensbezwaar, — op het gebied van sport, van vermaken, van lectuur en bioscoop, ook in den omgang met elkander. Er heerscht een vrijheid van denken en doen, die vele ouderen en de enkelen die nog ernstig willen, het hoofd doet schudden, en met angst en bezorgdheid de toekomst tegemoet doet zien. Wijs mij de jongelui, die voldoende karakter en wilskracht bezitten, om zich iets te ontzeggen, die durven „neen" te zeggen waar hun plicht en hun geweten hen iets verbieden.

In dit verband willen wij nogmaals wijzen op de zware schuld, die sommige dwaze ouders op zich laden, door maar steeds alle grillen en nukken van hun kinderen in te willligen; — door zich er niet in 't minst om te bekommeren, wat hun kinderen zien of hooren, waar zij blijven en met wie zij omgaan. Het schijnt dat zij nooit het vernietigend oordeel van Onzen Goddelijken Zaligmaker vernomen hebben: „Wie ergernis geeft aan een van deze kleinen, die in Mij gelooven, het ware hem beter, dat hem een zware molensteen om den hals werd gehangen, en hij in de diepte der zee werd verdronken." Mat. 18.6.)

Niet alleen van de ergernisgevers geldt dit woord, maar ook van allen, die door God geroepen zijn om alle ergernis, — om alles wat ze tot zonde kan verleiden, van hun kinderen verwijderd te houden. Dat zijn toch op de eerste plaats de ouders. Als onze ouders een oogenblik ernstig over deze woorden wilden nadenken, dan zou hun hart van vrees en angst vervuld worden. Moge het voor allen een aansporing zijn, om het prachtige, helaas, nog al te weinig gekende en gewaardeerde streven van de Katholieke Jeugdcentrale en Katholieke Sportcentrale, uit alle macht te steunen.

Menigmaal hebben wij uit den mond van werkelijk goedwillende jongens en meisjes, — van jongens en meisjes, die er een eer in stellen, Katholiek te zijn en als Katholiek te leven, vernomen, dat het in onze hedendaagsche maatschappij, met haar verleidingen onder allerlei vorm, toch, o zo moeilijk is, om rein en deugdzaam te blijven. Zij willen goed, maar de omstandigheden en de omgeving waarin zij leven en werken, maken het zoo moeilijk.

Zij willen rein zijn en rein blijven, — maar telkens worden hun oogen getrokken door personen en dingen, die hun zinnelijkheid prikkelen; — telkens dringen woorden en gesprekken tot hen door, die hen het schaamrood naar het aangezicht jagen.

Zij willen godsdienstig zijn en hun godsdienst-plichten naar behooren vervullen, zooals zij dat van kindsbeen af geleerd hebben en gewoon zijn. Maar de omgeving waarin zij leven en werken, en waarin zoveel onverschilligheid heerscht in zake van godsdienst, en waarin zoo dikwijls met alles wat ons heilig moet zijn, gespot wordt, maken het bijna onmogelijk om hun goeden wil in daden om te zetten.

Zij willen matig zijn, vooral ook in het gebruik van drank. Hoe dikwijls is de verleiding te sterk, en maken zij zich schuldig aan onmatigheid.

Zij willen eerlijk zijn: — en in hun dagelijkschen omgang ontmoeten zij o zoo weinig menschen, die in heel hun handel en wandel, echt eerlijk zijn.

Wij hebben respect voor onze jongens en meisjes, die ondanks alles, — ondanks alle verleidingen, toch rein en braaf en godsdienstig, toch eerzaam blijven — en die de kracht daartoe putten in de altijd stroomende bron van goddelijke kracht en goddelijk leven, die wij bezitten in het gebed en in de Heilige Sacramenten.

Beminde Broeders en Zusters in Christus, het zijn ernstige woorden, die wij tot U gesproken hebben.

Wij vertrouwen, dat gij ze ter harte zult nemen, en dat gij, door de trouwe vervulling van uw plichten, jegens God, jegens uw vaderland, jegens uw volk, den weg naar een schooner en beter toekomst zult helpen voorbereiden.

Als wij in den heiligen Vastentijd de Heilige Geheimen van Gods Liefde voor ons overwegen, en door de overweging daarvan beter zullen beseffen, wat God voor ons is en voor ons gedaan heeft, en wat God en het geloof in God voor ons beteekent, dan zullen wij ook begrijpen, wat de plichten plichten jegens God en den evennaaste van ons vragen.

Jezus, Onze Dierbare Verlosser, moge U daarin helpen.

En nu ten slotte vragen wij U dringend: Bidt dagelijks, vooral in den H. Vastentijd, voor Onzen Heiligen Vader den Paus, dat God Hem moge sparen in het leven, Hem niet overlevere aan den wil zijner vijanden, en Zijn vredeswerk moge zegenen, tot heil der menschheid.

Bidt veel en vurig voor ons dierbaar Vaderland, — voor allen, die in het Vaderland en Oost-Indië lijden en zuchten onder de brute macht van den overweldiger opdat het God behagen moge den tijd van beproeving te verkorten.

Bidt voor allen, die strijden te land, ter zee of in de lucht voor de zaak der vrijheid, opdat God hun wapenen zegenen, en henzelf behouden moge.

Bidt dat het Licht van Christus allen, die de bestemming der volken in hun handen dragen, moge bestralen, opdat zij in dat Licht den weg naar een rechtvaardigen en duurzamen vrede mogen vinden.

Bidt voor Onze Dierbare Koningin en Haar Koninklijk Huis, opdat het Haar gegeven moge zijn, spoedig naar een vrij Nederland terug te keeren, om bestraald door het Licht Gods en gesterkt door Zijn Kracht, het in vrijheid herboren Nederland te leiden naar een schoone en gelukkige toekomst.

Bidt voor Uw Geestelijke en Wereldlijke Overheden, voor Uw Priesters en Religieuzen, en voor den bloei van het godsdienstig en zedelijk leven in ons Vicariaat.

En zal dit ons Herderlijk schrijven in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat worden voorgelezen op den Zondag van Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, op den feestdag van den H. Mathias, Apostel, 1943.

† Fr. Petrus Innocentius Verriet.
Titulair Bisschop van Eleutherna,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

VASTEN- EN ONTHOUDINGSWET VOOR HET APOSTOLISCH VICARIAAT VAN CURAÇAO.

Volgens de laatste Bepalingen van den H. Stoel, het Wetboek van het Kerkelijk Recht, en de Bijzondere Volmachten, Ons verleend bij Audiëntie van den 11den Juni 1935, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1o. Zij, die krachtens hun leeftijd tot vasten gehouden zijn, d.w.z. al degenen, die hun 21ste jaar voleind hebben, en hun 60ste jaar nog niet zijn ingegaan, — en die tot onthouding verplicht zijn, d.w.z. al degenen, die hun 7de jaar voleind hebben, zijn verplicht:

a) tot **Vasten zonder onthouding,** op Quatertemper-Vrijdag in den Advent, op alle Woensdagen in de Vasten en op Witten Donderdag.
Op deze, dagen is het verboden meer dan één vollen maaltijd te gebruiken: — bij dezen vollen maaltijd is het echter geoorloofd vleesch te eten.

b) tot **Vasten en Onthouding,** op Aschwoensdag en alle Vrijdagen in de Vasten.
Op deze dagen is het verboden meer dan één vollen maaltijd, en vleesch of vleeschsaus te gebruiken.

c) tot **Onthouding zonder Vasten,** op de Vigilies van Kerstmis, Pinksteren, Ten-Hemel-opneming van Maria en Allerheiligen.
Op deze dagen is het alleen verboden vleesch en vleeschsaus te gebruiken.

2o. Krachtens Apostolische Volmacht zijn in de Vasten- en Onthoudingswet gedispenseerd, behalve op Goeden Vrijdag.

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en politie-personeel in actieven dienst, alsmede hun inwonende familieleden;

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behooren;

c) Arbeiders, die gewoonlijk zwaren en gevaarlijken arbeid te verrichten hebben, alsmede inwonende familieleden en dienstboden;

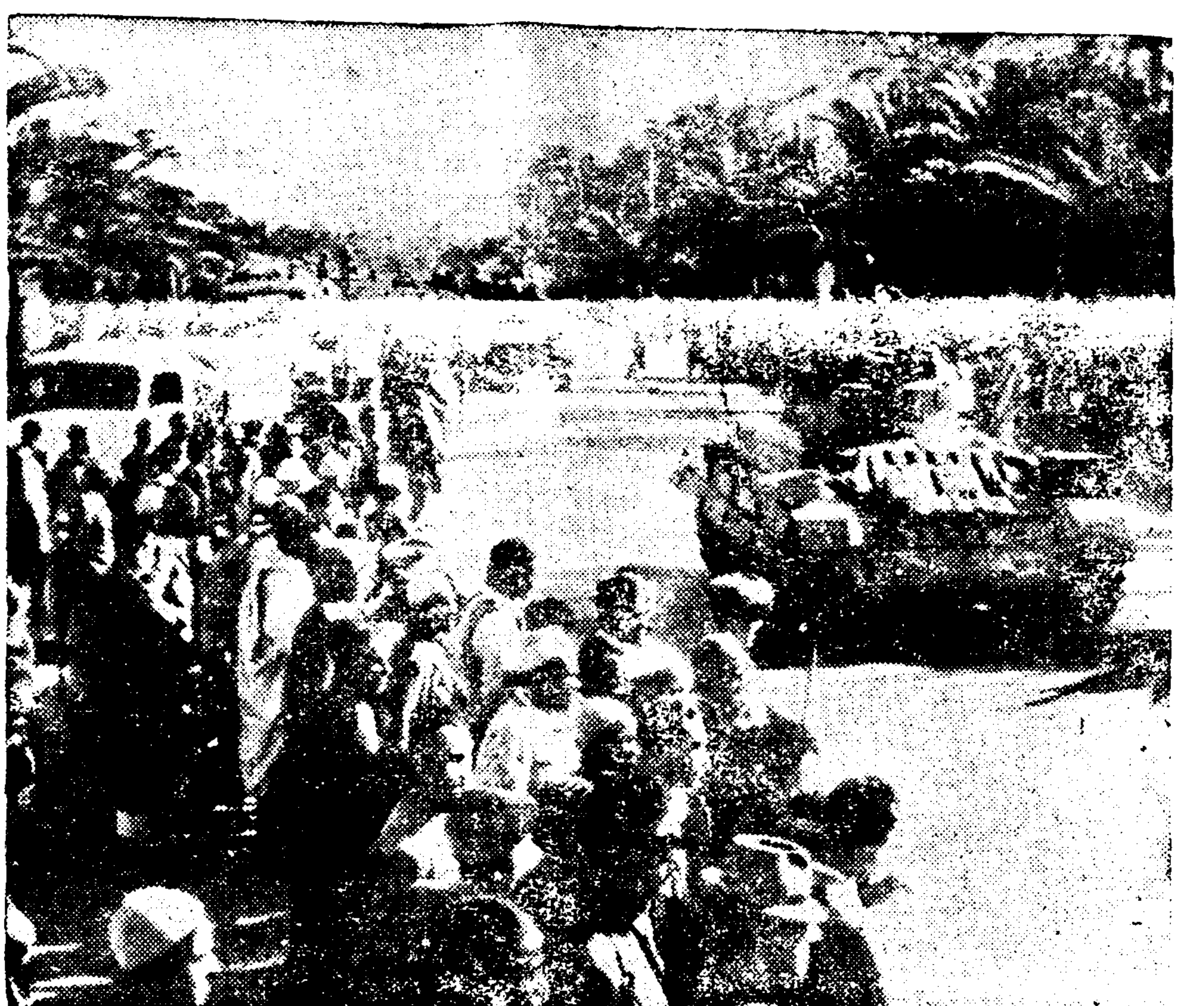
d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan de vader of de moeder niet katholiek is.

3o. Allen, die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht in plaats van de vasten en de onthouding, andere werken van boetvaardigheid te verrichten.

Echter sporen wij allen aan, door gebed en goede werken aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid moge ontbreken.

Gegeven te Curaçao, den 24ste Februari 1943.

† Fr. Petrus Innocentius Verriet
Titulair Bisschop van Eleutherna
en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Door de steden, dorpen en gehuchten in Noord-Afrika rukte het Britse achtste leger voort Rommels heirscharen achterna. Hier ziet men Britse kruiser tanks in de straten van een stadje in Tunis.

BUITENLAND.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Maart 1941.

9. Britse troepen bezetten Dogabur, 640 kilometer ten Noorden van Mogadiscio in Ethiopië.

Namens de regering van Vichy deelt Admiraal Jean Darlan mede, dat Frankrijk van Duitsland gekregen heeft 220.000 ton tarwe, 25.000 ton staal en ijzer, 30 ton stookolie, 25.000 ton gummiwaren, 500.000 ton papier, 150.000 ton steenkool en 100.000 ton aardappelen.

10. Het Noordamerikaanse vrachtschip „Cold Harbor" van Philadelphia varende onder de vlaggen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika en van het Internationale Rode Kruis loopt de haven van Marseille binnen met 1500 ton melk, vitaminen en kleding voor de Franse kinderen in de vrije zône.

11. In het Pera Paleis, een hotel te Istanbul wordt een aanslag gepleegd op George W. Rendel, den teruggeroepen Britsen gezant in Bulgarije. Niemand wordt door de tijdbom gedood.

De Secretaris voor de Luchtvaart Sinclair deelt in het Lagerhuis mede, dat Engeland 4.250 Duitse en 1100 Italiaanse vliegtuigen vernietigd heeft en dat Engeland er zelf minder dan 1800 verloren heeft.

12. In onbezet Frankrijk werken de fabrieken voor de oorlogvoering van de Duitsers.

Rusland en Thailand herstellen de diplomatieke betrekkingen.

13. De Britten bombarderen Berlijn, Bremen en Hamburg, waarbij zij voor het eerst gebruik maken van de uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika zware, lange-afstand-bommenwerpers. Mussolini komt een kijkje nemen in Albanië en geeft het sein voor het lente-offensief tegen de Grieken.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In het Noorden van Tunis had onze agressieve patrouille - activiteit voortgang en verschillende plaatselijke winsten werden behaald. In de Centrale sector duurde onze patrouille-activiteit voort. In het Zuiden van Tunis is de vijandelijke aanval op de stellingen van het 8ste leger volkomen mislukt. Gisterenmiddag werden de vijandelijke strijdkrachten, waaronder infanterie en tanks, gedwongen zich terug te trekken naar de heuvels ten Noorden en Noord-Westen van Medenine.

Thans is bevestigd, dat de vijandelijke tanks volledig vernield werden zonder verlies van een enkele Britse tank gedurende de gevechten van 6 Maart. De aanvallen op de vijandelijke verbindingswegen over zee werden gisteren door onze bommenwerpers hervat. Een vijandelijk convooi, dat zwaar geëscorteerd werd door oorlogsschepen en vliegtuigen, werd van geringe hoogte aangevallen door 25 bommenwerpers, onder geleide van P-38's. Het convooi bevond zich tussen Sicilië en Tunis. Een schip werd tot zinken gebracht; een ander werd zinkende gelaten en nog twee werden in brand gezet. 5 Der escorterende vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten. Drie en een half uur later vielen zware bommenwerpers hetzelfde convooi opnieuw aan. Nog drie schepen werden getroffen. Een daarvan blies op en zonk ogenblikkelijk. Twee andere werden in brand gelaten en een vijandelijke jager werd vernietigd. Andere zware bommenwerpers vielen het havengebied van Sousse aan waar voltreffers werden bespeurd op een groot schip alsook op de kaden, pakhuizen en spoorwegterreinen. Het weer was ongunstig boven het Noordelijk gebied. Hier voerden onze gevechtsvliegtuigen offensieve patrouillevluchten uit zonder een vijandelijk vliegtuig te zien. In het Zuidelijk gebied werden aanvallen gedaan op de terugtrekkende vijandelijke strijdkrachten. Voortdurend werden verkenningen onderhouden door onze gevechtsvliegtuigen. Tijdens deze verkenningen werden 9 vijandelijke vliegtuigen vernietigd. Volgens nadere berichten werd in dit gebied op 6 Maart nog een JU87 vernietigd. Van al deze verrichtingen wordt geen onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 8.3).

MAIKOP HERVAT DE OLIE-PRODUCTIE.

Uit Moskou wordt bekend gemaakt dat men weer begonnen is met de olieproductie in de heroverde Maikopolievelden (Moskou, (AP) 6.3).

RUSSISCH LEGER VEROVERT GZHATSK EN RUKT VOORT.

Het Russisch middagcommuniqué van Zondag deelt mede, dat het Russische leger van Gzahtsk in Westelijke richting trok en nog 20 bewoonde plaatsen veroverde na de bittere Duitse weerstand te zijn overkomen. Gzhatsk ligt op 160 kilometer ten Westen van Moskou. Het werd gisteren door de Russen veroverd. Het Duitse communiqué gaf de ontruiming van de stad toe (Londen, (AP) 7.3).

„GEEN VREEMDE TROEPEN IN SPANJE".

Officieel werd in Madrid bekend gemaakt: „De geruchten, die buiten Spanje de ronde doen omtrent het oversteken van de Spaanse grenzen door vreemde troepen, zijn volkomen vals. Zulke geruchten hebben slechts ten doel de internationale betrekkingen te verstoren" (Madrid, (AP) 7.3).

REIZIGER VERTELT VAN DE TOESTAND IN SPANJE.

Zal Spaanse monarchie spoedig hersteld worden?

Het herstel van de Spaanse monarchie wordt spoedig verwacht volgens alle ingelichte personen in Madrid. Dit werd medegedeeld door een reiziger, die pas in Turkije arriveerde van een reis door Spanje, Duitsland en Hongarije. Volgens zijn zeggen bevinden de vertegenwoordigers van Don Juan zich reeds in Madrid om definitieve voorbereidingen te treffen voor de terugkeer van het Koninklijk Gezag in Spanje. Sommige waarnemers voorspellen, dat de monarchie vóór het einde van Maart zal worden hersteld. **Dit herstel — aldus de reiziger — be**teekent een wanhopige poging van Franco om zijn slecht gevoede, slecht geklede en opstandig gezinde volk in bedwang te houden. De zegsman deelde mede, dat herhaaldelijk openlijke uitbarstingen plaats hebben in vele Spaanse steden. Deze moeten dan gewapenderhand onderdrukt worden. Naar verwachting zal het koninklijke gezag een gevoel van zekerheid en continuiteit geven aan het publiek, dat niet kon worden geïnspireerd door het Franco-régime. Zelfs zou het Franco-régime misschien niet eens een nieuwe burgeroorlog kunnen voorkomen.

De reiziger zeide, dat Spanje het meest neerslachtige beeld van Europa biedt. Uitersten van rijkdom en armoede bestaan naast elkaar. Er bevinden zich nog 500.000 mensen in gevangenissen en concentratie-kampen. Slechts in Duitsland zou volgens den reiziger de algemene ellende, ontevredenheid en het laag moreel die van Spanje benaderen. Zelfs in Berlijn wordt thans openlijk erkend, dat Duitsland de oorlog verloren heeft. Sedert Stalingrad is het aantal arrestaties door de Gestapo wegens gloeiende critiek op de Regering over geheel Duitsland scherp toegenomen. Er wordt enige sabotage gemeld. De ondergrondse communistische partij is actief. Vele communistische strooibiljetten en brochures doen de ronde. Maar zelfs met het gebroken moreel blijven de Duitsers zich inspannen voor de oorlogvoering, omdat zij een nederlaag nog veel meer vrezen dan een voortzetting van de huidige toestand (Ankara, (AP) 7.3).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **New York:** De 4e uitgave van de „Jesuit Missionaries" is verschenen. Het boekwerk van 80 bladzijden bevat kaarten en biezonderheden over de uitgestrekte missies der Jezuïeten. Het totaal aantal missionarissen der Jezuïeten bedraagt 5.198, waaronder 7 Bisschoppen.

— **Quebec:** Tijdens een Duits bombardement op Algiers werden 5 Zusters van de Witte Zusters van Afrika gedood.

— **New York:** In een Duits concentratiekamp stierf Mons. Jean Origer, de 65-jarige Vicarius-Generaal van het Bisdom Luxemburg. De prelaat was lid van het Luxemburgse Parlement en president van de Katholieke partij.

Genève: De bladen van de As-landen hebben de Kerstboodschap van Zijne Heiligheid Paus Pius XII ernstig geschonden door alles, dat betrekking had op Zijn veroordeling van vervolging en van de verheerlijking van de Staat weg te laten.

De afgelopen Week.

Degenen die beweren, dat men met een goede luchtmacht het ongelofelijke kan bereiken, hadden in de afgelopen week zeker reden om in deze mening gesterkt te worden. Want de overwinning, die door de Geallieerde vliegtuigen in de Bismarck Zee werd behaald met de vernietiging van een geheel convooi van 22 Japanse schepen, grenst immers aan het ongelofelijke.

Het Japanse convooi, dat op weg naar Nieuw Guinea was, was schijnbaar toch krachtig beschermd. Van de 22 schepen waren er 10 oorlogsbodems, bijna de helft dus. En uit het aantal Japanse vliegtuigen, dat neergeschoten werd, kan men opmaken, dat de Japanners ook zorg gedragen hebben om een behoorlijke luchtdekking te bieden.

Wat moet men dus afleiden van dit resultaat, dat door de Geallieerden bereikt werd met verlies van slechts 4 toestellen?

Op deze vraag kan men verschillende antwoorden geven:

1) Dat de Japanse vliegtuigen numeriek in de minderheid waren;

2) Dat de Japanse vliegtuigen van mindere qualiteit waren;

3) Dat de Japanse vliegers niet voldoende geoefend waren.

Als men deze drie bovengenoemde punten bekijkt, dan kan men er geredelijk uit concluderen, dat zij alle factoren waren, die bijdroegen tot het Geallieerde succes. Vooral als men de gevechten van het laatste half jaar in de Stille Oceaan beziet, komt men tot deze conclusie. Telkens als Geallieerde vliegers in gevecht raakten met Japanse vliegers moesten de laatsten het onderspit delven. Dit moet wel in de eerste plaats te wijten zijn aan de hoedanigheid der vliegtuigen. Vroeger meldden de Geallieerde vliegers, dat zij de Japanners werkelijk acrobatische toeren zagen uithalen met hun toestellen.

En de aanvallen, die de Japanners aan het begin van hun bliksem-campagne uitvoerden, wijzen erop, dat zij uitstekende vliegers hadden. Men denke maar aan de aanval op Pearl Harbor, het tot zinken brengen van 2 Britse slagschepen nabij Malakka en het vernietigen van verschillende Noordamerikaanse vliegdekschepen. Deze staaltjes van vliegkunst hebben de Japs gedurende de laatste maanden niet laten zien. Zij hebben niet eens één behoorlijk bombardement op enig Geallieerd object kunnen uitvoeren.

De oorzaak is gemakkelijk te vinden, als men nagaat welk deel van Japans luchtmacht de meest opzienbarende aanvallen heeft gedaan en welk deel ook de meeste verliezen heeft geleden. Dit deel is ongetwijfeld de marineluchtmacht.

Met het in de grond boren van de verschillende Japanse vliegdekschepen werd ook een einde gemaakt aan de opzienbarende Japanse krijgsverrichtingen. Japans offensief in de Stille Oceaan werd abrupt tot stand gebracht.

Thans hebben de Geallieerde luchtstrijdkrachten het onbetwistbare overwicht behaald in de gebieden ten Noorden van Australië. En hiervan zal de Japanse zeemacht wel het meest te lijden hebben. Zonder een voldoende dekking in de lucht zullen de Japanse schepen onherroepelijk vernietigd worden, want afweergeschut alleen is niet genoeg om zich de vliegtuigen van het lijf te houden. Het is een les, die de Geallieerden van niemand anders hebben geleerd dan van de Japanners zelven. De leerling gaat de les thans op den meester toepassen.

Maar intussen groeit ook de Geallieerde vloot in de Stille Oceaan en heeft zij reeds de Japanse overtroffen.

Deze overmacht zal nu moeten worden aangewend om de Japanse verbindingslinies door te snijden, zodat de verschillende eilanden, die door den vijand bezet zijn, volkomen worden geïsoleerd. Dat zij dan onhoudbaar zullen zijn, wanneer de Geallieerden tot een grootscheepse aanval overgaan is duidelijk.

De luchtmacht, die zulk een belangrijke rol speelt in de Stille Zuidzee, heeft ook in de strijd tegen Duitsland het nieuws van de afgelopen week beheerst.

Het lucht-offensief, dat van Engeland uitging, heeft dagen en nachten aangehouden zonder den vijand rust te gunnen en bereikte zijn hoogtepunt met het bombardement op Berlijn. Hoe verschrikkelijk dit bombardement moet zijn geweest, kan enigszins begrepen worden door een vergelijking te maken met de strijd in de Stille Zuidzee. Een geheel Japans convooi werd vernietigd in een strijd van twee à drie dagen waarbij ongeveer honderd ton aan bommen geworpen werd.

De aanval op Berlijn duurde een half uur en er vielen duizend ton aan bommen of tienmaal zoveel als nodig was om de gehele Japanse Armada te vernietigen. In even grote of iets mindere mate werden andere objecten in West-Europa aangevallen. De verschillende namen hebben elke dag in de krant geprijkt.

Het kan niet anders of deze luchtaanvallen hebben ernstige schade aangericht. Doch willen zij van beslissende invloed zijn op het verloop des krijgs dan zullen zij ook moeten aanhouden. Sedert het begin van de oorlog zijn reeds meer dan 100.000 ton aan bommen door de Raf in Europa geworpen en nog vecht Duitsland door. Het zal dus niet voldoende zijn het lucht-offensief op Duitsland slechts een week of twee door te zetten als men het open wil gooien voor de invasie.

Hoewel het zijn handen vol heeft in Rusland en ook nog in Tunis een front moet onderhouden wordt de Duitse verdediging in het Westen nog krachtig geacht. De duikboten vormen nog steeds een grote bedreiging voor de Geallieerde scheepvaart en zullen elke invasie-poging met grote hardnekkigheid bestrijden. De druk op Duitsland zal dus van alle zijden met de grootste krachtinspanning moeten worden toegepast.

De Russen hebben in de afgelopen winter zeker het hunne gedaan en blijkbaar zullen zij het hierbij niet laten zitten. In de afgelopen week viel de citadel van Rzhev en verloren de Duitsers een hunner belangrijkste steunpunten aan het Oostfront. De gehele spoorlijn tussen Moskou en Velikie Lukie werd gezuiverd van de nazies zodat de Russen thans vrij zijn om hun krachten in te zetten op het punt, waar zij het dichtste bij de Duitse grenzen liggen.

De Russische Maarschalk Semeon Timosjenko heeft aan dit front een flink leger klaar liggen, zodat de lente voor de Duitsers wel eens lelijke verrassingen zou kunnen meebrengen. En aan het front ten Westen van Charkov en Kursk dringen de Russen nog steeds vooruit, zodat de Duitse basis te Smolensk tussen de kaken van een grote nijptang ligt. 3.000.000 Man hebben de Russen blijkens berichten uit Moskou nog klaar staan om deze op het geschikte moment in de slag te werpen teneinde den vijand te verpletteren.

De dooi aan het Oostfront kan weliswaar niet vermeden worden, doch het gewicht van Geallieerde aanvallen op Duitslands overige fronten zal hiertegen moeten worden ingezet.

Terwijl de Nazie-vliegtuigen in Noord-Afrika onophoudelijk deze groep Britse leger-ingenieurs beschieten en bombarderen, gaat zij door met het herstellen van een brug, die nodig is voor het vervoer der Geallieerden. Deze mannen houden met hun arbeid slechts dan even op als het nodig is, dat zij een hunner gewonden in veiligheid brengen. Deze soldaat, getroffen door een bomscherf, wordt weggedragen voor eerste hulp.

VERLOOFD:
CARMEN FELICIA PUERTA
EN
EDDY TEN MEER
Curaçao: 7/3/43

Curaçao.

TWEE MATROZEN KRIJGEN KRUIS VAN VERDIENSTE.

Zaterdag is op de M.T.B.-basis Parera door den Algemeen Militair Commandant aan twee Marine-schepelingen het Bronzen Kruis uitgereikt, dat hun door Hare Majesteit de Koningin werd toegekend. Deze schepelingen waren de Heer C. H. van Beursen, Matroos 1e klasse, en de Heer H. L. Prins, Matroos 2e klasse, die zich op moedige wijze gedroegen aan boord van een Nederlands oorlogsschip in de Straat van Lombok.

Het Bronzen Kruis werd den dapperen persoonlijk uitgereikt door den Algemeen Militair Commandant. Een en ander geschiedde officieel voor de troepen en met het spelen van het Wilhelmus door de Politie-harmonie onder leiding van Antonie Dimendaal.

De A.M.C. las het Koninklijk Besluit voor en speldde het eremetaal op de borst der mannen. Vervolgens hield hij een toespraak, waarin hij de gedecoreerden als voorbeeld stelde en hen prees voor het hoog houden van de traditie der Nederlandse Marine. Met het roepen van Leve de Koningin en een driewerf hoera was de plechtigheid afgelopen.

MGR. VERRIET SPREEKT OP GROOT KWARTIER.

Gistermorgen heeft de hoogwaardige Bisschop van Eleutherna de hoogmis gezongen in de katholieke kerk van Groot Kwartier, waarbij het Nederlands, Mannenkoor medewerking verleende op de fraaie wijze, zoals men reeds gewend is van dit koor. Deze H. Hoogmis vond plaats naar aanleiding van de eerste Communiedag van de Holy Name Society, welke in deze parochie dank zij het streven van den Pastoor aldaar ten behoeve van de hier aanwezige Noordamerikanen werd opgericht en waarover wij reeds vaker hebben geschreven.

De kerk was geheel gevuld, waarbij een opvallend groot aantal Noordamerikanen, zeer velen van wie bij deze eucharistische viering de heilige Communie ontvingen.

Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao was mede aanwezig. Monseigneur Verriet hield een predicatie, die voor de vuist weg in het Engels werd uitgesproken, en waarbij de kerkvoogd erop wees, dat lang niet alle Noordamerikanen katholieken zijn, maar dat „diegenen onder hen, die katholiek zijn, dit ook terdege en goed zijn."

Na afloop van de kerkelijke plechtigheid had op Hato een feestelijk ontbijt plaats, waaraan mede aanzaten Mgr. Dr. C. van Esvelt en Pastoor P. D. Elie O.P. Zijne Excellentie de Gouverneur voerde hier het woord.

Mgr. Dr. C. van Esvelt werd benoemd tot Directeur van de Holy Name Society alhier.

PIETERMAAI'S OUDERDAG GESLAAGDE FEESTDAG.

Mgr. Verriet beklemtoont belang van samenwerking tussen priester, ouders en leerkrachten.

Op het Sint Antoniusgesticht, Pietermaai, werd gisteren een ouderdag gehouden, die zoveel aanwezigen naar de toneelzaal voerde, dat velen niet eens een toegang konden krijgen, toen Pastoor Clemens van der Looy O.P. de bijeenkomst opende en hierbij in het Nederlands en in het Papiament de aanwezigen toesprak. De verschillende schoollocalen werden in ogenschouw genomen en alras was het woord aan de leerlingen voor voordracht en spel.

De leerlingen van de hoogste klassen zongen een welkomstlied, iemand uit de 10e klas hield een toespraakje, de 6e klas zeide in spreekkoor „De Keuterboer" en zo vervolgens. „Hoort eens kinderen" zong de eerste klas, de hoogste klas zong; een aardige reidans werd door de 4e klas uitgevoerd en vervolgens kwam onder leiding van de bekende Zuster Heleni een zeer gevoelige Mariahulde.

De pauze bracht een tractatie, waarna de 5e klas met declamatie kwam, die zeer goed slaagde, nogmaals een reidans, thans van de 6e klas, een stukje in het Spaans, vooral voor de ouders bedoeld, die geen Nederlands zouden kennen, „Wij kikkertjes zitten al op ons gemak en zingen zo lustig ons liedje kwakkwak", een komiek stukje, dat de nodige hilariteit veroorzaakte; de 2e klas kwam nog met een heel goed geslaagd „Een knappe vangst" en na nog een slotnummer van de hoogste klassen, nam Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. P. I. Verriet O.P., het woord om in een in het Nederlands uitgesproken rede de noodzakelijkheid van samenwerking tussen priesters, ouders en leerkrachten te beklemtonen. Deze middag, voor welke aan de Zusters onder leiding van Zuster Margaretha, en aan de andere onderwijzeresjes en verdere betrokkenen, hulde moet worden gebracht, was een geslaagd feest.

PRACTIZIJNS TEGEN GEBROEDERS CURIEL.

Hedenmorgen kwamen voor het Gerecht in Eerste Aanleg alhier de afzonderlijke zaken voor van de practizijns Mr. Stefanus W. van der Meer, Lodewijk O. Lampe en C. Albert Eman tegen de Gebroeders Elias en Albert Curiel. In deze zaken eisen de practizijns een hoger salaris dan de Gebroeders Curiel genegen zijn te betalen.

Mr. Van der Meer verscheen persoonlijk alsook Practizijn Lampe, die tevens voor zijn confrère Eman optrad. De Gebroeders Curiel waren vertegenwoordigd door de Practizijns Egon D. Baiz en Mr. Oreste Burghardt. De zaak werd voor vier weken uitgesteld op verzoek van practizijn Egon D. Baiz.

LIJDENSMEDITATIES.

Parochiekerk van de H. Anna: Van Zondag 14 Maart af zullen de lijdensmeditaties gegeven worden door Pastoor Antoninus Speklé O.P. des avonds om 17.30 uur.

Parochiekerk H. Familie: Te beginnen deze week wordt er iedere Vrijdag om 19 uur lijdensmeditatie gehouden door Pastoor Julio Henriquez van San Willibrordo.

Parochiekerk van de H. Rozenkrans: De lijdensmeditaties worden te beginnen met **14 Maart** iedere Zondag gehouden des avonds om 17.40 uur. De volgorde is als volgt Rozenhoedje, Miserere, Meditatie. Dit jaar valt der parochie de grote eer te beurt, dat **Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P.**, Apostolisch Vicarius van Curaçao, persoonlijk de meditaties geven zal.

Parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel: Voor de Nederlands sprekende Katholieken worden er 4 lijdensmeditaties gehouden door Pater Michaël Möhlmann O.P., die zijn reeks getiteld heeft „**Het Brandende Braambos**". De diensten, die steeds om **19.30 uur** beginnen, worden in verband met het maanlicht gehouden op de volgende dagen: **15 Maart** over „Lijden is het vuur der Liefde"; **22 Maart** over „Lichamelijk Lijden"; **12 April** over „Zielelijden" en op **19 April** over .....en Liefde tot het Einde". Het Nederlands Mannenkoor zal tijdens deze diensten zingen.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Het Sithoc-feest werd gistermorgen een groot succes. Ruim een 1000-tal kinderen was op het sportveld van de Katholieke Sport Centrale verenigd. Z.H.E. Monseigneur Petrus I. Verriet O.P. reikte persoonlijk de bekers uit aan Sithoc, Staco en Vios. Frater Radulphus en talrijke Fraters wonden het feest bij.

Des middags was er de **Vijfkamp.** In de A-klasse behaalden de prijzen: **1** Pole (Repulse), **2** Frans (D.B.O.) **3** Willemse (Surinaamse Sport Centrale). De prijzen bij de junioren waren als volgt: **1** Hooi (Repulse) **2** Penha (Sithoc), **3** Commenencia (Rapiditas), **4** Trinidad (D.B.O.), **5** Prins (Onafhankelijken)

ST. THOMAS KRING.

In het bestuur van de St. Thomas Kring werden gisteren tijdens het jaarfeest gekozen de Heren H. da Silva en E. Thielman.

MELKCENTRALE VERPLICHT BEDRIJF.

De huidige omstandigheden ten aanzien van het bedrijf van de Melkcentrale van de Vereniging voor Landbouw en Veeteelt in Curaçao, zijn van dien aard, dat zodanig verloop van personeel in dat bedrijf dreigt te ontstaan dat het gevaar bestaat, dat het bedrijf niet naar behoren zal kunnen functioneren.

Het Bestuur heeft daarom de melkcentrale tot verplicht bedrijf aangewezen.

VREEMDE DOOD.

Op de Politiepost van het Brionplein kwam gisteravond de Surinamer A.N. melden, dat iemand in de Klipstraat gewond was, blijkbaar door een verkeersongeval. De ambulance werd er bij gehaald en de gewonde werd weggevoerd.

Tien tot twintig minuten later werd de Politie van dezelfde post wederom geroepen, omdat iemand in de Klipstraat was neergevallen. Toen men aankwam, bleek het niemand anders te zijn dan...... A. N. De ambulance kwam opnieuw aansnellen, maar terwijl men den man op de baar legde, overleed hij. Zijn pols klopte nog even maar toen was het afgelopen. Vervoer naar het hospitaal was niet direct noodzakelijk en het lijk werd naar de politiepost gebracht voor een eerste onderzoek.

Naar het hoofdkantoor van de Politie ons hedenmorgen mededeelde, is nog een onderzoek gaande en is er nog geen rapport gereed over de doodsoorzaak. Van misdrijf schijnt geen sprake te zijn. Het schijnt evenwel, dat A. N. een tevoren wat gedronken had. De Amigoe-man, die ongeveer gelijk met de ambulance ter plaatse arriveerde, kon het snelle optreden van de Politie bewonderen.

IN BEWARING GESTELD.

In verband met de indertijd plaats gehad hebbende aanranding op Charo, heeft de Recherche een dezer dagen als verdacht van dit misdrijf een tweetal mannen in bewaring gesteld. Het politiële onderzoek wordt voortgezet.

ONTSPANNINGSAVOND VOOR ZEELIEDEN.

Hedenavond om 20 uur is er in het Katholieke Zeemanshuis weder een ontspanningsavond voor de zeelieden. Alle zeelieden van Koopvaardij en Marine zijn van harte welkom. Ook houders van kaarten hebben toegang.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: G. E. Vos, veldwachter op Curaçao, twee maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst;

Benoeming: J. Gorsira, tot tijdelijk directeur bedrijfsleider van de Gouvernements-autobusdienst; V. P. Ridderplaat en F. F. Paulina, tot tekenaar bij Openbare Werken alhier; L. Rijnsaardt, monteur bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier, tot Technisch-assistent bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier

Bevordering: L. R. Garty, schrijver op St. Maarten, tot klerk.

Werkzaamstelling: Mevr. E. C. Janssen, geb. de Jongh en Mej. L. Pietersz. ter Administratie van Financiën.

Overplaatsing: H. G. de Jongh, adjunct-commies ter Administratie van Financiën, naar het Departement van Openbare Werken alhier

Waarneming: C. W. J. Jonckheer, Substituut-Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao, is gedurende de afwezigheid van den Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao belast met de functie van Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao.

Eervol ontslag aan: Mevr. E Braumuller-van Breet, als tijdelijk onderwijzeres derde klasse bij het Openbaar Onderwijs; E. Wijdh, tijdelijk schrijver, ten burele van het Kadaster in Aruba.

Commissie ter bestudering van de Havenvraagstukken van Curaçao: Benoemd tot lid: Ir. G. Schoorl: tot plaatsvervangend lid, C. Casiano.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

WERELDNIEUWS.

DE OEKRAINE.

De Oekraïne werd van het eerste belang in Wereldoorlog II. Kennis van de geschiedenis van dit land is niet zeer verbreid. Dit land, dat vroeger een tijdlang bij Polen behoord heeft, heeft zijn nationale helden. Een daarvan is Zinovi Bohdan Khmelnitsky, over wien **Professor George Vernadsky** thans een boek heeft uitgegeven: **Bohdan, Hetman of Ukraine** (Yale Universiteit, $ 2,50). De eerste indrukken van het boek betreffen niet de inhoud, maar een paar — helaas te klein gereproduceerde — prenten van Bohdan, maar ook van een van de 4 grote Sophia-kerken der wereld: de Kerk van de Heilige Wijsheid te Kiev. Aan de andere kant van hetzelfde papier staat het al niet minder bekende Holenklooster. De inhoud van het boek is het meest interessant voor hen, die in deze streken geïnteresseerd zijn: de lezing veronderstelt een zekere historische kennis. Oorspronkelijk bakermat van de Russische beschaving, kwam de Oekraïne in de 16e eeuw bij Polen, waarbij het bleef tot na de Poolse delingen, die het bij Rusland voegden.

Na de revolutie is de Oekraïne een van de Sovjet-republieken geworden, met meer dan 30 millioen inwoners. De wisseling van land, waartoe het behoorde, deed nationale bewegingen ontstaan, van welke in Vernadsky's boek iets verteld wordt. Het is de opstand onder Hetman Bohdan Khmelnitsky (Bogdan Chmelnitski) in 1648, die de Oekraïne los maakte van Polen en voegde bij Moskou. De plechtige eedsaflegging, die hierbij plaats vond, vormt een schilderachtige passage uit dit boek.

Vernadsky, die deze laatste daad verstandig acht, betreurt het slechts, dat Bogdan niet lang genoeg leefde om een zelfstandig Oekraïens bestuur onder de protectie van Moskou te bewerkstelligen. Inderdaad heeft de Oekraïne, toen na Bogdans dood de door hem uitgestippelde politiek niet langer gevolgd werd, tijden van burgeroorlogen en buitenlandse inmenging mede gemaakt.

De beschrijving van het interessante heldenleven van Bogdan wordt voor afgegaan door een kort overzicht van de oudste Russische geschiedenis.

BONAIRE.

PATER IRENAEUS DE BRUYN O.P.

Hedenmorgen droeg Pastoor Thomas Wolters O.P. van Rincon een Plechtige Heilige Mis op voor de zielerust van Pater Irenaeus de Bruyn O.P. Vele gelovigen woonden deze dienst bij en baden voor den zo diep betreurden jeugdleider. De Sportvereniging „Crescendo" en de ouders van de jongens van Brakkeput en van de Ambachtsschool „Sint Joseph" betoonden door hun aanwezigheid hun dankbaarheid voor het werk van den overleden Priester.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Een DNB-bericht van Berlijn zeide, dat de Duitse troepen Sytsjevka ontruimd hebben, op ongeveer 48 kilometer ten Noorden van Vyazma en min of meer dezelfde afstand ten Zuiden van Rzhev.

— Londen: Radio-Berlijn deelde mede, dat Britse vliegtuigen zich in de nacht boven Helgoland bevonden, maar geen bommen wierpen. Vichy meldde, dat de Raf in de nacht objecten in Frankrijk aanviel. Officieel zeide het Britse Ministerie van Luchtvaart, dat mijnen werden gelegd in de vijandelijke wateren. Hiervan worden 2 toestellen vermist. 3 Vijandelijke bommenwerpers werden in de afgelopen nacht in aanvallen op Engeland vernietigd.

— New Delhi: Het Noordamerikaanse communiqué zegt: „Drie Japanse koopvaardijschepen werden in de rivier bij Rangoon tot zinken gebracht of beschadigd als gevolg van aanvallen door toestellen van het 10e Noordamerikaanse luchtcorps."

— Londen: De radio van Algiers zeide, dat Rommels troepen voor de derde maal werden afgeslagen in het gebied ten Noorden en Noord-Oosten van Medenine.

— Delaware (Ohio): Henry A. Wallace zeide in een redevoering, dat een derde wereldoorlog onvermijdelijk schijnt, tenzij de Westelijke Democratieën en Rusland tot een bevredigende verstandhouding komen voordat het huidige conflict eindigt.

Wit-Gele Kruis onderneemt wijkverpleging.

Nieuwe Stichting voorziet in grote behoefte van de Curaçaose Gemeenschap.

Dat het Wit-Gele Kruis een nieuwe Stichting voor Wijkverpleging heeft gevormd met de naam „Prinses Margriet" werd Vrijdagavond medegedeeld door Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot, Voorzitter van deze actieve organisatie.

Op vlotte wijze legde de Heer Van de Laarschot in aanwezigheid van enkele mede-bestuursleden de plannen uit, die het Wit-Gele Kruis heeft ten aanzien van de nieuwe Stichting.

Deze komt afzonderlijk te staan van de Consultatiebureaux, de Cursussen en de Stichting „Virginia di Rosario" voor ouden van dagen, die reeds onder deze Rooms Katholieke organisatie ressorteren.

Het Bestuur van de nieuwe Stichting — aldus de Voorzitter van de top-organisatie — bestaat uit:

De Heer Charles B. Debrot Jr. — Voorzitter; De Heer L. C. M. Kerstens — Secretaris; Mejuffrouw E. Ecker — Penningmeesteresse.

Het kantoor is gevestigd aan de Handelskade, boven de kantoren van de Firma E. & G. Martijn, (voorlopig telefoonnummer 2442). Hier zal in de eerste tijd Mejuffrouw Ecker de scepter zwaaien over een staf verpleegsters, die thans nog tot drie beperkt is. Deze verpleegsters, de Dames Kolen, Kraayeveld-Van der Laan en Dulfer, zijn allen in het bezit van een Nederlands diploma en hebben bovendien nog enkele bijdiploma's.

Doel van de Stichting.

Het doel van de stichting is het verlenen van ziekenverpleging aan huis door het beschikbaar stellen van verpleegsters.

De werkwijze.

De vraag is nu echter wat deze verpleegsters doen en hoe de werkwijze van de wijkzusters is. Dit is het gemakkelijkste duidelijk te maken aan de hand van een voorbeeld.

Stel dat er in een gezin iemand ziek is bijv. de moeder. Dit kan aanleiding geven tot grote moeilijkheden, daar immers de man overdag in een of ander bedrijf werkt en de kinderen òf naar de school zijn òf thuis rondlopen. In zo'n gezin zal een arts verschijnen, die misschien bedrust voorschrijft aan de patiënt. Nu kan er wel een familielid of een kennis komen helpen, maar die hulp zal zich tot slechts ten koste van zeer grote offers kunnen uitstrekken tot de eigenlijke verpleging. Men kan wel wat beredderen in het huis en den kinderen te eten geven en zorgen, dat de man op tijd naar zijn werk kan, maar de verpleging van de patiënt vereist iets meer, nl. vakkennis en die ontbreekt — ondanks alle goede wil — toch meestal. Veelal zal dan noodgedwongen de patiënt naar een ziekenhuis moeten. Dit is niet prettig en kost natuurlijk veel geld. En dit geschiedt naar het inzicht van den dokter.

Was er nu iemand, die kon helpen en bijvoorbeeld de zieke kon wassen, verbedden, verbinden enz., dan zou het verder wel gaan. Welnu, de wijkverpleging biedt hiervoor de oplossing aan. De arts, die bemerkt, dat er in zulk een huisgezin hulp nodig is, kan de patiënt aanraden om de hulp van de wijkverpleegster in te roepen.

Hierbij moet men er dus goed om denken, dat géén verpleegster wordt gezonden naar een gezin, als de behandelende arts dit niet heeft goedgekeurd. De verpleegster zal dus niet komen, wanneer niet eerst de arts verschenen is.

De tarieven.

Vanzelfsprekend kan het bestuur van de wijkverpleging deze diensten niet gratis verlenen. Er zijn dus bepaalde tarieven ontworpen en wel één voor de contribuanten en één voor de niet-contribuanten. Speciale tarieven zijn er voor de speciale gevallen, die zich kunnen voordoen. Normaal gesproken, kan een contribuant (dit is iemand die 15 gulden per jaar betaalt) rekenen op 10 bezoekdagen van de wijkverpleegster. Het bezoek dat zo'n wijkverpleegster brengt, duurt maximum anderhalf uur. In deze tijd worden dan de noodzakelijke bezigheden verricht, waarvan zoëven al een voorbeeld werd aangehaald.

De verpleegster komt meestal 's morgens aan huis en verricht dan haar bezigheden. Indien per dag evenwel tweemaal een bezoek nodig is, blijft de zg. Margriet-zuster telkens maximum een uur. Dit is niet van invloed op het tarief.

Er zijn natuurlijk gevallen, dat de patiënt zo erg wordt, dat een voortdurende verpleging nodig is. Voor het tarief van 15 gulden heeft de patiënt dan recht op 2 dagen van 8 uur elk, 1 dag en 5 gewone bezoekdagen, 2 nachten van 8 uur elk of 1 dag en 1 nacht.

Indien een tweede periode van 10 dagen nodig is, wordt voor elke dag extra ƒ 1.50 berekend.

Niet-contribuanten daarentegen hebben vanzelfsprekend meer te betalen. Elk bezoek van een aangevraagde Margriet-zuster komt hun te staan op ƒ 2.50. Is een constante verpleging nodig, dan betaalt de niet-contribuant voor elke dag van 8 uren een bedrag van ƒ 7.50.

De vraag is nu wie contribuant kan worden.

Het antwoord hierop is heel eenvoudig: nl. iedereen, die zijn contributie van ƒ 15 betaalt. Van belang is, dat men op elk gewenst tijdstip contribuant kan worden. Voorziet men dus, dat de ziekte een verpleging van meer dagen nodig zal maken, dan zij het aangeraden direct contribuant te worden, waardoor de tarieven vanzelfsprekend minder worden.

Er zijn nog speciale regelingen, zoals het toetreden in groepen of verenigingen etc. Hiervoor worden speciale tarieven gerekend, waarover men met het Kantoor tot een regeling kan komen. De doktoren kunnen ook assistentie inroepen voor kraamvrouwen. Dit is dan geen concurrentie voor de vroedvrouwen, omdat de Margriet-zuster niets op zichzelf mag doen. Hiervoor bestaat eveneens een speciaal tarief.

Het bestreken gebied.

Het gebied, dat door de wijkverpleging bestreken zal worden, kan zich in de eerste tijd zeker niet over geheel Curaçao uitstrekken en is daarom beperkt tot het stadsdistrict. Aan de Otrabanda-zijde wordt alles gerekend tot Cas Chiquito. Aan de Punda-zijde rekent men het gehele stadsgebied beoosten de haven met inbegrip van Zeelandia, Mahaai, Van Engelen, Janwhe en Gaïto. Emmastad valt er dus buiten.

Menselijkheid betracht.

Als op zulk een zakelijke wijze als hierboven gesproken wordt over tarieven, wil dit niet zeggen, dat men geen menselijkheid zal hebben, indien zich uitzonderlijke gevallen voordoen. De Stichting wil in de eerste plaats de gemeenschap bijstaan en heeft in geen enkel opzicht geldelijke voordelen te behalen. Dit geldt zowel voor het Bestuur als de werkers ervan. Al het geld, dat binnenkomt, wordt besteed om de gemeenschap beter te kunnen helpen, hetzij door nieuwe verpleegmiddelen en meer zusters, hetzij door het steunen van hen, die niet genoeg bij kas zijn om de vastgestelde tarieven te betalen. Op commissie-basis wordt niet gewerkt. Iedereen zal geholpen worden zonder dat verschil gemaakt wordt in godsdienst of ras.

Het Bestuur — aldus nog steeds de Heer Van de Laarschot — is zich ervan bewust, dat de Zusters ook mensen zijn en af en toe wel een steek zullen laten vallen. Men zal de organisatie echter zo perfect mogelijk maken.

Een magazijntje.

De Stichting van het Wit-Gele Kruis voor wijkverpleging „Prinses Margriet" zal ook een magazijntje hebben met verpleegmiddelen. Op aanvrage wordt dan verstrekt, wat voor de verpleging van den patiënt nodig is, zoals b.v. een thermometer, een windring een steek, een ijszak etc.

Medewerking gevraagd.

Dat de Stichting de medewerking van het Gouvernement en van de Openbare Gezondheidsdienst heeft, werd ook uitgelegd.

Dr. Willem M. Bonne, Directeur van de Gezondheidsdienst, heeft zelfs zijn grote vreugde uitgesproken over het initiatief, dat door het Wit-Gele Kruis genomen werd. Persoonlijk is hij van mening, dat in een grote behoefte van het Curaçaose volk wordt voldaan.

Alle doktoren zijn schriftelijk op de hoogte gesteld van de plannen en hun medewerking is ingeroepen.

Er zullen nog zeker moeilijkheden overkomen moeten worden. Als het publiek, in welks belang de Stichting is, zijn medewerking verleent, zullen deze het gemakkelijkst overwonnen worden.

NEDERLAND

PRINS BERNHARD IN HET MIDDEN OOSTEN.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden is per bommenwerper uit de Verenigde Staten vertrokken en in het Midden-Oosten aangekomen.

EEN MERKWAARDIGE UITLATING VAN VAN MOOK.

De Nederlandse Minister van Koloniën, Dr. Hubertus J. van Mook, heeft in een rede voor Radio-Oranje het feit herdacht, dat een jaar geleden Java is gevallen. Hij wees er o.a. op, dat Nederlanders over de gehele wereld hard werken voor de bevrijding van Nederlands Oost Indië. „Ook Nederlands West Indië draagt hiertoe het zijne bij. Curaçao's en Suriname's hulp is noodzakelijk en mogelijk. **Hoe en wanneer deze zal worden verleend, zal, naar ik hoop, spoedig duidelijk worden".**

„IK ZAL NIET AARZELEN NOG SCHERPER MAATREGELEN TE NEMEN".

Uit het November-nummer van (ondergronds) „Vrij Nederland": Hier is het: Telkens, waneer het N.S.B.-se Arbeidsfront vergaderingen houdt met „leider" Woudenberg als spreker, worden deze vergaderingen „bedorven" door gemompel, gehoest en overdreven applaus, dikwijls in zulk een mate, dat Woudenberg wordt gedwongen voortijdig de vergadering te verlaten.

Bij een bepaalde gelegenheid was het personeel van de Provinciale Griffie in een der provinciale hoofdsteden bevolen zulk een vergadering bij te wonen door den tijdelijken burgemeester.

Deze burgemeester zond later een brief aan de afdelingshoofden der griffie: „Door middel van voetgeschuifel, hoesten en sarcastisch applaus heeft men de vergadering trachten te storen. De mensen hebben zich schuldig gemaakt aan insubordinatie door te juichen toen ik zeide: „ik als plaatsvervangend burgemeester......" en door te roepen: „Hoe lang nog?" en nog meer dergelijke dingen. Zij zullen zwaar gestraft worden. Ten eerste zal een aantal naar Duitsland worden gestuurd en anderen zullen onmiddellijk worden ontslagen. **Als plaatsvervangend burgemeester zal ik in de toekomst onverwacht** kantoren en werkplaatsen bezoeken evenals scholen. Ik heb besloten te bepalen, dat, wanneer ik daar binnenkom, iedereen zal moeten opstaan en pas weer aan het werk zal gaan wanneer ik daartoe het bevel geef. Ik zal niet aarzelen nog scherper maatregelen te nemen, wanneer dat nodig mocht blijken te zijn."

Ondergronds „Vrij Nederland" voegt hieraan toe: „Aan zulk een schurk geeft men maar één antwoord: ophangen."

En over die Mussertmannetjes gesproken: het zijn wel fraaie heren, die nú om hem heen staan.

DE TRADITIES WORDEN VOORTGEZET.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft voor de B.B.C. tot Zuid-Afrika gesproken over de Nederlandse koopvaardijvloot. De minister zeide dat hij geen cijfers kon mededelen „omdat ik dan feiten zou bekend maken, die beter niet bekend kunnen worden gemaakt aan de schurken, die we gaan verslaan". Maar hij zeide wel, dat sedert de overweldiging van Nederland Nederlandse koopvaardijschepen ongeveer 55.000.000 zeemijlen hebben afgelegd of te wel 55.000 mijl per dag. Zij brachten millioenen tonnen goederen naar Engeland, de Verenigde Staten van Noord-Amerika; soldaten, vliegtuigen, tanks enz. naar Libye, Madagascar, Australië, Hellas, Rusland, Malta en Noord-Afrika. Andere door de Nederlandse koopvaart volbrachte taken: vissen voor vis en voor...... mijnen, convoyeringen, kustvaart; slepen van getorpedeerde schepen naar veilige haven. „Onze Nederlandse zeelui" zo riep minister Piet A. Kerstens geestdriftig uit: „zetten de tradities van De Ruyter, Tromp, Piet Hein, Abel Tasman, Van Riemsdijk voort!"

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— In Londen heeft met groot succes de eerste vertoning van de film „De Zilveren Vloot" plaats gehad. Het onderwerp: het prachtige werk van Nederlandse duikboten. Nederlandse matrozen vervullen bijrollen.

— Op 1 Maart is te New York (61 Broadway) een kliniek geopend voor Nederlandse zeelieden. Er zijn veertien kamers. Aan het hoofd staat Dr. Frans E. van der Gugten.

— Hare Majesteit de Koningin heeft onderscheidingen uitgereikt aan negen Britse marine-mensen, waaronder twee admiraals „wegens onschatbare hulp door de Britse aan de Nederlandse vloot verleend".

— Een (nog niet bevestigd) bericht uit Zürich gewaagt van Duitse plannen om niet minder dan 300.000 Nederlandse vrouwen, voor allerlei werk, naar Duitsland te zenden.

— De Essener National Zeitung maakt een speciaal compliment aan de Nederlandse jeugd schrijvende: „Jonge Nederlanders hebben een specialiteit gemaakt van een anti-Duitse houding".

— De heer James Woods van de „Western Australian Airline" werd ridder in de orde van Oranje-Nasau wegens de redding in Maart 1942 van passagiers en bemanning van een Nederlands vliegtuig dat bij Broome een noodlanding moest maken.

— Nu het Anton Mussert in de verste verte niet gelukt is de 100.000 Nederlanders voor het Russische front, die hij Hitler beloofde, bij elkaar te krijgen, is afgekondigd dat N.S.B.-ers ook dienst kunnen nemen in een speciaal bataljon voor dienst in Nederland.

— De Rotterdamse Bankvereniging keert over 1942 een dividend uit van zes procent (in 1941: drie procent).

— Een radio-hersteller adverteert in het Utrechtse Nieuwsblad: „wanneer uw radio te luid is, kunnen wij haar zachter maken".

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 8 Maart:

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok Afdeling: Hr. v. Hasselt, tel. 468 en Hr. de Boer, tel. 234.

Comité „Nederland": Op Woensdag 10 Maart om 20.15 uur zal in de club „Asiento" Meester Eduard Elias een causerie houden over het onderwerp: „Losse gedachten over na-oorlogse problemen". Entree ƒ0.50 per persoon ten bate van Comité Nederland

Wij ontvingen.

Neerlandia, Februari 1943: een zeer aardig nummer dit keer met artikelen, die de waarde van onze moedertaal doen zien en wijzen op de smaad onze taal aangedaan door diegenen onder ons, die het hards Oranje-Boven roepen: Taalverraad is een vorm van Landverraad, aldus Jan Greshoff. Verder een artikel over de Franse tijd, waarin 1795 met 1940 vergeleken wordt; Sprokkelingen, in een waarvan een rake klap wordt uitgedeeld aan onze vooroorlogse Europees-continentale politiek met verwaarlozing van Suriname, Oost-Indië en Curaçao. Tenslotte de gewone rubrieken, waarbij aan de Protestantse Nederlandse kolonie in Carambei, die ons land in het katholieke Zuid-Amerika vertegenwoordigt, een slotartikel wordt gewijd. De bewoners van deze kolonie hebben blijkbaar zo weinig belangstelling voor een machtig land als Brazilië, dat ze de taal, het Braziliaans of Portugees, niet eens kennen.

Prachtig is het weer voor de historie, dat deze brave Nederlanders met de mond vol tanden staan, omdat de Braziliaanse regering verboden heeft Duits te spreken. Dat was dus blijkbaar de taal, die zij slechts kenden, evenals de gezeten burger die reisjes langs de Rijn ging maken. Het katholieke internaat in Ponta Grossa voorziet in onderwijs in het Braziliaans voor de kinderen. Een ware openbaring schijnt de schrijver van dit stuk mede te willen delen, als hij besluit met te zeggen, dat er in Brazilië in de hoofdsteden „vele prima onderwijs-inrichtingen en universiteiten" zijn.

* * *

Van de **Center Store,** Pietermaaiweg, ontvingen wij een blikje „El Comercio" sigaren, welke nog in Oost-Indië gemaakt zijn. Vooral nu deze heerlijke Oostindische sigaren vrijwel nergens meer te krijgen zijn is het goed te weten, waar men deze fijne sigaren nog kopen kan. Trouwens, de Center Store is om meer dingen van goede smaak vermaard